

DET KONGELIGE KOMMUNAL-
OG MODERNISERINGSDEPARTEMENT

Prop. 132 L

(2019–2020)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i sameloven (endringer som følge av kommune- og regionreformen)

*Tilråding fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet 12. juni 2020,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

Kommunal- og moderniseringsdepartementet fremmer i denne proposisjonen forslag om endringer i sameloven § 2-4. Bestemmelsen regulerer valgkretsene og mandatfordelingen til samsamingsvalget.

Som følge av Stortingets vedtak 8. juni 2017, 7. desember 2017 og 13. desember 2018 om regionreformen og kommunereformen er det foretatt endringer i kommune- og fylkesstrukturen.

Endringene i kommune- og fylkesstrukturen gjør det nødvendig å oppdatere lovteksten i samelovens § 2-4 som angir valgdistriktene og mandatfordelingen til samsamingsvalget.

Departementet har funnet grunn til å fremme proposisjonen uten forutgående høring. Fremgangsmåten utgjør et unntak fra utredningsinstruksens hovedregel i punkt 3-3 om at forslag til lovendringer normalt skal legges ut på åpen høring. Det kan imidlertid etter punkt 3-3 andre ledd gjøres unntak fra hovedregelen hvis høring anses som åpenbart unødvendig. Begrunnelsen for ikke å gjennomføre høring i dette tilfellet er at endringene må anses som rent tekniske endringer for å sikre at sameloven er oppdatert med gjeldende kommune- og fylkesnavn.

2 Bakgrunnen for proposisjonen

2.1 Regionreformen

Fra 1. januar 2020 fikk vi elleve fylker i Norge; ti fylkeskommuner samt Oslo kommune med fylkeskommunale oppgaver. Mens ni fylker tidligere hadde under 200 000 innbyggere, er minste fylke i innbyggertall fra 2020 økt fra 76 000 til 240 000 innbyggere.

Når fylkeskommunene nå har blitt større, skal de også få flere virkemidler til å utvikle fylkene i tråd med regionale behov og muligheter. Det skal overføres oppgaver og virkemidler innenfor områder der fylkeskommunene allerede har ansvar og kompetanse.

Fylkeskommunene skal også få nye oppgaver, blant annet innen kompetanse og integrering, folkehelse, klima og miljø, næringsutvikling og landbruk, forskning, samferdsel, planlegging og kultur. Dette er viktige områder for utviklingen av samfunnet i det enkelte fylket og oppgaver som fylkeskommunene har gode forutsetninger for å løse.

2.2 Kommunereformen

Fra 1. januar 2020 er det 356 kommuner i Norge. Til tross for et høyt antall sammenslåinger er ikke hovedtrekkene ved kommunestrukturen endret. Fortsatt vil om lag halvparten av kommunene ha

under 5 000 innbyggere, og flere enn 120 kommuner vil ha færre enn 3 000 innbyggere. Etter 1. januar 2020 er det blitt et enda større gap mellom de største og de minste kommunene. Vi har fått nye, større kommuner med mer solide organisasjoner og større fagmiljøer, som både kan levere gode tjenester og ta en aktiv rolle for samfunns- og næringsutvikling i den nye kommunen. Mange av de mindre kommunene har små og sårbare organisasjoner til å håndtere både dagens og framtidens utfordringer for sine innbyggere og lokalsamfunnet. Særlig bekymringsfullt er det at flere av de små kommunene har vansker med å rekruttere og beholde tilstrekkelig kompetanse og kapasitet i organisasjonene til å levere gode og likeverdige tjenester til sine innbyggere.

2.3 Konsultasjoner

Fordi dette gjelder endringer i sameloven vil det være påkrevd å konsultere med Sametinget jf. prosedyrer for konsultasjoner mellom statlige myndigheter og Sametinget fra 2005. Departementet har gitt Sametinget mulighet til å konsultere. Sametinget vurderte imidlertid at det ikke var behov for konsultasjoner, fordi det ikke gjøres materielle endringer i loven.

3 Endringer i sameloven

Endringene som foreslås i denne proposisjonen skjer på bakgrunn av endringene som er gjort i kommune- og fylkesstrukturen. Disse endringene krever tilpasning i lovens § 2-4 som angir valgdistrikter og mandatfordeling for valget til sametingsvalget.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser av forslaget

Etter departementets vurdering vil ikke endringsforslagene i denne proposisjonen innebære øko-

nomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

5 Merknader til bestemmelsen

Til § 2-4

Bestemmelsen angir valgkretsene for valg til Sametinget. Som følge av endringene i kommune- og fylkesstrukturen er det nødvendig å oppdatere bestemmelsen. Troms og Finnmark fylker endres til Troms og Finnmark fylke. Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag fylker endres til Trøndelag fylke. Hedmark og Oppland fylker endres til Innlandet fylke. Sogn og Fjordane og Hordaland fylker endres til Vestland fylke. Vest-Agder og Aust-Agder fylker endres til Agder fylke. Telemark og Vestfold fylker endres til Vestfold og Telemark fylke. Akershus, Buskerud og Østfold fylker endres til Viken fylke. Kvalsund kommune inngår i Hammerfest kommune. Lenvik, Berg, Torsken og Tranøy kommuner inngår i Senja kommune. Skånland kommune inngår i Tjeldsund kommune. Bjarkøy kommune inngår i Harstad kommune. Rindal kommune inngår i Trøndelag fylke.

Det foretas ikke materielle endringer i bestemmelsen, det er kun navnene på kommunene og fylkene som oppdateres.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i sameloven (endringer som følge av kommune- og regionreformen).

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om lov om endringer i sameloven (endringer som følge av kommune- og regionreformen) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til lov om endringer i sameloven (endringer som følge av kommune- og regionreformen)

I

I lov 6. desember 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold skal § 2-4 lyde:

§2-4. Valgkretser og mandatfordeling.

Ved valg til Sametinget velges medlemmer med varamedlemmer fra følgende valgkretser:

1. Østre valgkrets/Nuortaguovllu válgabiire: kommunene Sør-Varanger, Nesseby, Vadsø, Vardø, Båtsfjord, Tana, Berlevåg, Lebesby og Gamvik i *Troms og Finnmark fylke*
2. Ávjovári valgkrets/Ávjovári válgabiire: kommunene Karasjok, Kautokeino og Porsanger i *Troms og Finnmark fylke*
3. Nordre valgkrets/Davveguovllu válgabiire: kommunene Nordkapp, *Måsøy, Hammerfest*, Alta, Hasvik, Loppa, Skjervøy, Kvænangen og Nordreisa i *Troms og Finnmark fylke*
4. Gáisi valgkrets/Gáiseguovllu válgabiire: kommunene Kåfjord, Storfjord, Lyngen, Karlsøy, Tromsø, Balsfjord, Målselv, Bardu, *Senja* og Sørreisa i *Troms og Finnmark fylke*
5. Vesthavet valgkrets/Viestarmera válggabiirra/Viesttarmeara válgabiire: kommunene Dyrøy, Salangen, Lavangen, Gratangen, *Tjeldsund*, Ibestad, *Harstad* og Kvæfjord i *Troms og Finnmark fylke* og kommunene fra og med

Saltdal, Beiarn og Meløy og nordover i Nordland fylke

6. Sørsamisk valgkrets/Áarjel-Saepmie veeljemegievlie: kommunene fra og med Rana og Rødøy og sørover i Nordland fylke, *Trøndelag fylke*, kommunene *Surnadal* og Sunndal i Møre og Romsdal fylke og kommunene Engerdal, Rendalen, Os, Tolga, Tynset og Folldal i *Innlandet fylke*
7. Sør-Norge valgkrets/Lulli-Norgga válgabiire: de kommunene i Møre og Romsdal og *Innlandet fylker* som ikke tilhører valgkrets 6, samt fylkene *Vestland*, Rogaland, *Agder*, *Vestfold* og Telemark, *Viken* og Oslo.

Det skal velges 39 representanter til Sametinget. Valgkretsene tildeles først to mandater hver. Deretter fordeles de øvrige 25 mandatene forholdsmessig mellom valgkretsene på grunnlag av antall manntallsførte etter fordelingsmåten fastsatt i valgloven § 11-3 tredje ledd. Sør-Norge valgkrets skal likevel ikke tildeles flere mandater enn valgkretsen ville fått dersom alle 39 mandater var fordelt forholdsmessig mellom valgkretsene.

Kongen gir forskrift med utfyllende bestemmelser om mandatfordelingen og kandidatføring.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
